Republikens Presidents

framställning till Ålands lagting om regeringens proposition till riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Brasilien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

Om ett internationellt fördrag som Finland ingår innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller inom landskapets behörighet, skall lagtinget enligt 59 § 2 mom. i den nämnda lagen, för att bestämmelsen skall bli gällande i landskapet, ge sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Det ovan nämnda avtalet innehåller bla. bestämmelser som gäller kommunalbeskattning, på vilket område lagtinget enligt 18 § 5 punkten självstyrelselagen har lagstiftningsbehörighet.

Med bifogande av regeringens proposition i saken, som även innehåller avtalstexten, föreslås

att Ålands lagting ger sitt bifall till att lagen träder i kraft i landskapet Åland till de delar det ovan nämnda avtalet faller inom landskapets behörighet, under förutsättning att riksdagen antar lagförslaget i oförändrad form.

Helsingfors den 7 november 1997

Republikens President

Martti Ahtisaari

Justitieminister Kari Häkämies

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Brasilien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det med Brasilien i april 1996 ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.

Avtalet bygger med vissa avvikelser på det modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avtalet innehåller bestämmelser enligt vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda sin på egen skattelagstiftning grundade beskattningsrätt eller måste på annat sätt medge lättnad från skatt för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas. Vidare finns i avtalet bestämmelser bl.a. om förbud mot diskriminering och om utbyte av upplysningar om beskattning. Till avtalet har fogats ett protokoll som utgör en integrerande del av avtalet.

Avtalet träder i kraft femtonde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts.

I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Lagen avses träda i kraft samtidigt med avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Mellan Finland och Brasilien ingicks den 16 februari 1972 ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (FördrS 2/1974). Avtalet tillämpades i Finland första gången vid beskattningen för år 1974. Avtalet ändrades genom ett protokoll den 12 juni 1989 (FördrS 107/1991).

Till följd av den utveckling inom området för undvikande av dubbelbeskattning som har ägt rum bör gällande dubbelbeskattningsavtal med Brasilien anses vara föråldrat och sålunda i behov av översyn. Dessutom har efter avtalets undertecknande i både finsk och brasiliansk skattelagstiftning gjorts väsentliga ändringar. Av dessa skäl har det varit ändamålsenligt att ingå ett nytt avtal med Brasilien.

2. Beredningen av ärendet

Förhandlingar om ett avtal fördes i Brasília i mars 1992, varvid som avslutning på förhandlingarna ett på engelska språket upprättat avtalsutkast paraferades. Härefter har flera ändringar i avtalsutkastet gjorts genom skriftväxling.

Avtalet undertecknades i Brasília den 2 april 1996.

Avtalet följer huvudsakligen den modell för bilaterala dubbelbeskattningsavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. Avvikelserna från modellen gäller bl.a. beskatt-

ningen av rörelseinkomst, inkomst av fast egendom, inkomst av sjöfart och luftfart, dividend, ränta, royalty, realisationsvinst, pensioner och annan inkomst. I fråga om några av dessa inkomster har till den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör givits en något mer omfattande beskattningsrätt än vad OECD:s modellavtal förutsätter. Denna utvidgning av beskattningsrätten, som bör ses som en eftergift till förmån för Brasilien, kan emellertid anses vara motiverad när Brasiliens ställning som utvecklingsland beaktas.

Både Finland och Brasilien tillämpar skatteavräkningsmetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Av syftet med avtalet följer att en avtalsslutande stat och övriga mottagare av skatter som omfattas av avtalet inte använder sin beskattningsrätt i fall som bestäms i avtalet eller att de på sätt som förutsätts i avtalet annars medger lättnad från skatt. Tillämpning av avtalsbestämmelserna innebär i fråga om Finland härvid att staten och kommuner samt församlingar inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en ringa del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll

Artikel 1. I artikeln definieras de personer som avtalet är tillämpligt på. Artikeln överensstämmer med OECD:s modellavtal. Avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" definieras i artikel 4. I vissa fall kan avtalet indirekt tillämpas även på person med hemvist i tredje stat. De upplysningar som utbyts enligt artikel 25 om utbyte av upplysningar kan nämligen gälla personer som inte har hemvist i någon av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2. De skatter som avtalet är tillämpligt på definieras och anges i denna artikel. Förmögenhetsskatter innefattas inte i avtalets tillämpningsområde, eftersom någon allmän förmögenhetsskatt inte förekommer i Brasilien och internationell dubbelbeskattning sålunda inte kan uppkomma i fråga om förmögenhet.

Artiklarna 3—5. I dessa artiklar definieras vissa uttryck som förekommer i avtalet. Med vissa avvikelser överensstämmer artiklarna med OECD:s modellavtal. Allmänna definitioner finns i artikel 3. Uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" definieras i artikel 4. Bestämmelserna i denna artikel avviker till sin lydelse från OECD:s modellavtal i det hänseendet att i fall av dubbelt hemvist för annan person än fysisk person avgörs frågan genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna. Uttrycket "fast driftställe", som definieras i artikel 5 och som är viktigt speciellt för tillämpningen av artikel 7 om beskattningen av inkomst av rörelse, avviker från OECD:s modellavtal i det hänseendet att plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet anses utgöra fast driftställe redan när verksamheten har pågått mer än sex månader (artikel 5 stycke 3), medan tidrymden enligt modellavtalet är 12 månader. I dubbelbeskattningsavtal mellan Finland och industriländer är tiden nästan undantagslöst även 12 månader.

Definitioner förekommer även i andra artiklar i avtalet. Sålunda definieras exempelvis uttrycken "dividend", "ränta" och "royalty" i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomster (artiklarna 10, 11 och 12).

Artikel 6. Inkomst av fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Med sådan inkomst likställs enligt artikeln bl.a. inkomst genom uthyrning av lägenhet som besitts på grund av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland.

Artikel 7. Enligt denna artikel får inkomst av rörelse som företag i en avtalsslutande stat förvärvar beskattas i den andra avtalsslutande staten endast om företaget bedriver rörelsen i sistnämnda stat från ett där beläget fast driftställe. Begreppet fast driftställe definieras i artikel 5. Ingår i inkomst av rörelse inkomster som behandlas särskilt i and-

ra artiklar i avtalet, tillämpas på dessa inkomster de specialbestämmelser som avses här (stycke 5).

Enligt bestämmelsen i artikel 10 stycke 6 får ett fast driftställe, som en person med hemvist i Finland har i Brasilien, beskattas genom innehållning vid källan. Skatten i källstaten får uppgå till högst 10 procent av det fasta driftställets inkomst på vilken bolagsskatt redan har uttagits.

Artikel 8. Artikeln innehåller i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart undantag från bestämmelserna i artikel 7. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar av internationell sjöfart eller luftfart beskattas endast i denna stat, även i fall då inkomsten är hänförlig till fast driftställe som företaget har i den andra avtalsslutande staten (stycke 1).

Artikel 9. Inkomst som företag med intressegemenskap förvärvar får enligt artikeln justeras om obehörig vinstöverföring kan visas. I Finland har bestämmelsen betydelse för tillämpningen av 31 § lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

Artikel 10. Dividend får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av dividenden har hemvist (stycke 1). Om emellertid mottagaren av dividend från ett brasilianskt bolag är ett finskt bolag, är dividenden undantagen från skatt i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden (artikel 22 stycke 2 punkt b). Dividenden får enligt stycke 1 beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist (källstaten). Härvid har skatten i källstaten begränsats till 10 procent, om inte bestämmelserna i stycke 5 är tillämpliga. Denna skattesats är högre i fråga om dividend från dotterbolag och lägre i fråga om övriga dividender än enligt OECD:s modellavtal där skattesatsen i fråga om dotterbolagsdividender och övriga dividender är 5 respektive 15 procent. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 2 punkt a.

Bestämmelserna i stycke 1 av artikeln tillämpas för närvarande endast på dividend som betalas från Brasilien till Finland. Enligt stycke 2 tillämpas nämligen detta stycke så länge som fysisk person bosatt i Finland enligt finsk lagstiftning är berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som i Finland hemmahörande bolag har betalat. Härvid är dividend från bolag med hemvist i Finland till person med hemvist i Brasilien undantagen från skatt på dividend som påförs i Finland. Bestämmelserna motsvarar den praxis som Finland för närvarande tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Enligt stycke 2 punkt b i protokollet tillämpas skattesatserna i dividendartikeln endast under de tio första tillämpningsåren, om inte en förlängning av denna tid överenskoms mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 11. Ränta får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av räntan har hemvist (stycke 1). Räntan får enligt stycke 2 beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör (källstaten), om den inte är fri från skatt där med stöd av stycke 3. Enligt sistnämnda stycke beskattas inte ränta i källstaten om mottagaren av räntan är en avtalsslutande stat, en politisk underavdelning, en lokal myndighet eller ett offentligrättsligt samfund i denna stat, eller ett sådant penninginstitut som avses i detta stycke. Enligt bestämmelserna i stycke 2 får skatten i källstaten uppgå till högst 15 procent av räntans bruttobelopp (10 procent enligt OECD:s modellavtal). Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 2 punkt a. För Finland har bestämmelserna om källstatens beskattningsrätt knappast någon praktisk betydelse redan av den anledningen att fysisk person som inte är bosatt i Finland och utländskt samfund enligt 9 § 2 mom. inkomstskattelagen (1535/1992) endast i vissa sällsynta fall av ringa betydelse har att erlägga skatt i Finland på ränta som har förvärvats här.

Enligt stycke 2 punkt b i protokollet tillämpas skattesatserna i ränteartikeln endast under de tio första tillämpningsåren, om inte en förlängning av denna tid överenskoms mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 12. Royalty får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av royaltyn har hemvist (stycke 1). Med avvikelse från OECD:s modellavtal får enligt stycke 2 emellertid royalty beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör (källstaten). Härvid får skatten i källstaten uppgå till högst 10 procent av royaltyns bruttobelopp, om royalty betalas för nyttjandet av eller rätten att nyttja film eller band samt

litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, 25 procent om den betalas för nyttjandet av eller rätten att nyttja varumärke och 15 procent i alla övriga fall. Royalty som betalas för nyttjanderätt till fast egendom samt för nyttjandet av gruva eller annan naturtillgång beskattas enligt artikel 6. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs i Finland genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 stycke 2 punkt a.

Enligt stycke 2 punkt b i protokollet tillämpas skattesatserna i royaltyartikeln endast under de tio första tillämpningsåren, om inte en förlängning av denna tid överenskoms mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 13. Beskattningen av realisationsvinst regleras i artikeln. Bestämmelserna, häri inbegripet tillägg i fråga om vinst på grund av överlåtelse av aktie i bostadsaktiebolag och andel i annat fastighetssamfund (stycke 2), överensstämmer med OECD:s modellavtal.

Artikel 14. Inkomst av självständig yrkesutövning beskattas endast i den avtalsslutande stat där inkomsttagaren har hemvist, om han inte i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, t.ex. mottagnings- eller kontorslokal, för att utöva verksamheten. I det sistnämnda fallet får den inkomst som är hänförlig till den stadigvarande anordningen beskattas i den stat där denna stadigvarande anordning är belägen.

Artiklarna 15—17. De bestämmelser om enskild tjänst (artikel 15), styrelsearvode (artikel 16) samt artister och idrotts- och sportutövare (artikel 17) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa preciseringar och avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 18. Pension och annan ersättning på grund av enskild tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 endast i mottagarens hemviststat. Enligt stycke 2 i artikeln får emellertid pensioner och andra förmåner enligt lagstiftningen om social trygghet i en avtalsslutande stat eller en annan allmän ordning för social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat, samt livränta beskattas i denna stat. Denna undantagsbestämmelse innebär att bl.a. APL-arbetspension som betalas till mottagare med hemvist i Brasilien får beskattas i Finland.

Artikel 19. Inkomst av offentlig tjänst beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 punkt a endast i den avtalsslutande stat från vilken betalningen sker. Motsvarande huvudregel gäller enligt stycke 2 punkt a i fråga om pension på grund av sådan tjänst. I fall som avses i stycke 1 punkt b och stycke 2 punkt b beskattas emellertid löneinkomst och pension endast i mottagarens hemviststat. Under de förutsättningar som anges i stycke 3 beskattas åter inkomst av offentlig tjänst och pension på grund av sådan tjänst enligt bestämmelserna om inkomst av enskild tjänst respektive pension på grund av sådan tjänst.

Artikel 20. I artikeln finns bestämmelser om skattefrihet i vissa fall för inkomst som förvärvas av studerande och praktikanter. Artikeln överensstämmer med OECD:s modellavtal. I stycke 1 i protokollet ingår en kompletterande bestämmelse till artikel 20. En liknande bestämmelse finns även i många tidigare dubbelbeskattningsavtal som Finland har ingått.

Artikel 21. Inkomst som inte har behandlats i artiklarna 6—20 beskattas endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av inkomsten har hemvist, om inte inkomsten härrör från källa i den andra avtalsslutande staten. I det sistnämnda fallet får inkomsten beskattas också i denna andra stat.

Artikel 22. Skatteavräkningsmetoden är enligt artikeln i båda avtalsslutande staterna huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Bestämmelserna i fråga om Finland finns i stycke 2 och bestämmelserna i fråga om Brasilien i stycke 1. Bestämmelserna i stycke 2 punkt a av artikeln bygger på den i avtalet omfattade principen att mottagare av inkomst beskattas i den avtalsslutande stat där han har hemvist (hemviststaten) även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i den andra avtalsslutande staten (källstaten). Från den skatt som utgår i hemviststaten avräknas emellertid den skatt som i enlighet med avtalet har betalats för samma inkomst i källstaten. Avräkningsbeloppet har emellertid begränsats till beloppet av den del av skatten i hemviststaten på inkomsten i fråga som proportionellt belöper på den inkomst som får beskattas i källstaten. Skatteavräkningsmetoden tillämpas givetvis inte i Finland i de fall när dividenden är undantagen från finsk skatt med stöd av bestämmelserna i stycke 2 punkt b. Bestämmelserna i stycke 2 punkt c innebär att den s.k. treårsregeln i 11 § 1 mom. inkomstskattelagen har tagits in i avtalet. Enligt bestämmelserna

i stycke 2 punkt e av artikeln anses vid avräkning som skatt betalad i Brasilien 15 procent i fråga om dividend och 25 procent i fråga om ränta och royalty, även om den uppburna skattens storlek faktiskt skulle vara lägre till följd av en begränsande bestämmelse i skatteavtalet eller av annan orsak. Motsvarande bestämmelser finns även i andra dubbelbeskattningsavtal mellan Finland och utvecklingsländer.

Enligt stycke 2 punkt a i protokollet tillämpas artikel 22 styckena 1 och 2 i fråga om skattesatserna endast under de första tio tillämpningsåren, om inte en förlängning av denna tid överenskoms mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artiklarna 23—26. De bestämmelser om förbud mot diskriminering (artikel 23), förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 24), utbyte av upplysningar om beskattning (artikel 25) samt medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat (artikel 26) som ingår i dessa artiklar överensstämmer med vissa ringa avvikelser med OECD:s modellavtal och den praxis som Finland tillämpar i sina dubbelbeskattningsavtal.

Artikel 27. Bestämmelserna om avtalets ikraftträdande ingår i denna artikel.

Artikel 28. Bestämmelserna om avtalets upphörande ingår i denna artikel. Avtalet skall vara i kraft tills vidare.

2. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft femtonde dagen efter den då de avtalsslutande staternas regeringar har meddelat varandra att de konstitutionella förutsättningarna för avtalets ikraftträdande har uppfyllts. Det tillämpas i Finland, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare och, i fråga om övriga inkomstskatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, samt i Brasilien i fråga om källskatt på dividend, ränta och royalty samt i fråga om skatt på inkomst på grund av artikel 10 stycke 6, på belopp som betalas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare och, i fråga om övriga inkomstskatter, på belopp som tas emot för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

Avtalet den 16 februari 1972 mellan Republiken Finlands regering och Förbundsrepubliken Brasiliens regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst med senare gjorda ändringar upphör att gälla vid den tidpunkt fr.o.m. vilken bestämmelserna i det nya avtalet blir tillämpliga.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Flera bestämmelser i avtalet avviker från gällande skattelagstiftning. Därför kräver avtalet till dessa delar riksdagens godkännande.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

> *att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i det i Brasília den 2 april 1996 ingångna avtalet mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst.*

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet med Brasilien för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Bestämmelserna i det i Brasília den 2 april 1996 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har överenskommits.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 24 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Jouko Skinnari*

(Översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien för att undvika dubbelbeskattning samt förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst

Republiken Finlands regering och Förbundsrepubliken Brasiliens regering,
som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning samt förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst,
har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas, är:
a) i Brasilien:
— den federala inkomstkatten (imposto sobre a renda e proventos de qalquer natureza);
(nedan "brasiliansk skatt").
b) i Finland:
1) de statliga inkomstskatterna;
2) inkomstskatten för samfund;
3) kommunalskatten;
4) kyrkoskatten;
5) källskatten på ränteinkomst; och
(nedan "finsk skatt");
2. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de betydelsefulla ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:
a) "Brasilien" åsyftar Förbundsrepubliken Brasiliens kontinentala och insulära territorium, häri inbegripet dess territorialhav så som detta definieras i Förenta Nationernas havsrättskonvention, och motsvarande havsbottnen och dennas underlag samt undervattenområden utanför territorialhavet, häri inbegripna havsbottnen och dennas underlag i den utsträckning som Brasilien i överensstämmelse med fokrätten äger utöva att rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar.
b) "Finland" åsyftar Republiken Finland och åsyftar, då det används i geografisk bemärkelse, Republiken Finlands territorium och de till Republiken Finlands territorialvatten gränsande områden, inom vilka Finland enligt finsk lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbottnen eller i dennas underlag samt i vattnen därpå;
c) "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Brasilien och Finland, alltefter som sammanhanget kräver;
d) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;
e) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;
f) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar före tag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

g) "medborgare" åsyftar:
1)fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat;
2) juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;
h) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;
i) "behörig myndighet" åsyftar:
1) i Brasilien Ministério da Fazenda och Secretaria de Receita Federal eller deras befullmäktigade ombud;
2) i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade ombud eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet.
2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat.
2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:
a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);
b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;
c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;
d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.
3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse och bestämmer det sätt på vilket avtalet skall tillämpas på denna person.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.
2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:
a) plats för företagsledning;
b) filial;
c) kontor;
d) fabrik;
e) verkstad; och
f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.
3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår mer än sex månader.
4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta:
a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;
c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg;
d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget;
e) innehavet av stadigvarande plats för

affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

5. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 6 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag — utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 — ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 4 och som — om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet — inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripen inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Om inte bestämmelserna i punkterna b) och c) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

c) Skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag berättigar ägaren av aktierna eller andelarna att besitta bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning.

4. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps

genom det fasta drift-ställets försorg för företaget.

5. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat. Dividenden får beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren är den verklige innehavaren av förmånen av dividenden får skatten inte överstiga 10 procent av dividendens bruttobelopp.

2. Så länge fysisk person bosatt i Finland enligt finsk skattelagstiftning är berättigad till skattegottgörelse i fråga om dividend som bolag bosatt i Finland har betalat, beskattas dividend från bolag med hemvist i Finland till person med hemvist i Brasilien, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, endst i Brasilien, om mottagaren är den verklige innehavaren av förmånen av dividenden.

3. Bestämmelserna i stycke 1 och 2 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

4. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

5. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av dividenden har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar dividenden har hemvist, från där beläget fast driftställe samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Om person med hemvist i Finland har fast driftställe i Brasilien, får detta fasta driftställe bli föremål för skatt som enligt brasiliansk lagstiftning innehålls vid källan, men skatten får inte överstiga 10 procent av det fasta driftställets inkomst, fastställd efter det bolagsskatten för denna inkomst erlagts.

7. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkom-

mit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Räntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftnignen i denna stat, men om mottagaren är den rättmätige innehavaren av räntan får skatten inte överstiga 15 procent av räntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 2 är

a) ränta, som härrör från Brasilien, undantagen från brasiliansk skatt, om räntan betalas till

1) Finska staten eller finsk lokal myndighet;

2) Finlands Bank;

3) vilken som helst inrättning (häri inbegripet penninginrättning) som helt eller delvis ägs av Finlands regering, dess offentligrättsliga samfund eller lokala myndighet;

b) ränta, som härrör från Finland, undantagen från finsk skatt, om räntan betalas till Brasiliens regering, dess politiska underavdelning eller lokala myndighet eller till vilken som helst inrättning (häri inbegripet penninginrättning) som helt ägs av denna regering, dess politiska underavdelning eller lokala myndighet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna får genom förfarandet om ömsesidig överenskommelse komma överens om att bestämmelserna i stycke 3 skall tillämpas på vilken som helst benämnd inrättning som huvudsakligen ägs av en avtalsslutande stats regering.

5. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures.

6. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den som den verklige innehavaren av förmånen av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

7. Begränsningen i punkt 2 tillämpas inte på ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till fast driftställe, som företag i den andra avtalsslutande staten har i en tredje stat.

8. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är den staten själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband varmed förpliktelsen att betala räntan uppkommit, och räntan belastar det fasta driftstället, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället finns.

9. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren är den verklige innehavaren av royaltyn får skatten inte överstiga:

a) 10 procent av bruttobeloppet av sådan royalty, som härrör från nyttjandet av eller från rätten att nyttja biograffilmer och filmer eller band för radio- eller televisionsutsänd-

ning, som fastställts av person med hemvist i en avtalsslutande stat, samt från nyttjandet av eller från rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, som skapats av sådan person;

b) 25 procent bruttobeloppet av sådan royalty, som härrör från nyttjandet av eller från rätten att nyttja varumärken;

c) 15 procent av royaltyns bruttobelopp i övriga fall.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom erättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripna biograffilm samt film eller band för televisions- eller radiosändning, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte, om den verklige innehavaren av förmånen av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftställe. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är den staten själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband varmed förpliktelsen att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verklige innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verklige innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 stycke 2 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 stycke 4, får beskattas i den avtalsslutande stat där den bolaget tillhöriga fasta egendomen är belägen.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget).

4. Vinst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i föregående stycken av denna artikel får beskattas i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat om inte inkomsten härrör sig från ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller belastar däri beläget fast driftställe. I sådant fall får inkomsten beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, teknisk, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat,

ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18 och 19 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolvmånadersperiod, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister samt idrotts- och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrotts- eller sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrotts- eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrotts- eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrotts- eller sportutövaren bedriver verksamheten.

Artikel 18

Pension och livränta

1. Om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning, som med anledning av tidigare anställning betalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, och om inte bestämmelserna i artikel 19 stycke 2 föranleder annat, får pension och annan förmån, oavsett om den är periodisk eller utgår i form av engångsersättning eller annan form av icke-periodisk ersättning, som betalas enligt socialförsäkringslagstiftningen i en avtalsslutande stat, eller enligt en obligatorisk allmän ordning för social trygghet som gäller i en avtalsslutande stat, eller livränta, som härrör från denna stat, beskattas i denna stat.

3. Med uttrycket "livränta" förstås i denna artikel ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider under en persons livstid eller under en angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa betalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde (annat än arbete som utförts).

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. a) Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelning, offentligrättsliga samfund eller lokala myndigheter till

fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess offentligrättsliga samfunds eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om arbetet utförs i denna stat och personen

1) är medborgare i denna stat; eller

2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelning, offentligrättsliga samfund eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess politiska underavdelnings, offentligrättsliga samfunds eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist, om han är medborgare i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning och pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelning, offentligrättsliga samfund eller lokala myndigheter.

Artikel 20

Studerande

Studerande, lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant, som har eller omedelbart före vistelse i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21

Annan inkomst

Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst, om den härrör från den andra avtalsslutande staten, får emellertid beskattas även i denna andra stat.

Artikel 22

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. I Brasilien undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Brasilien förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Finland, skall Brasilien vid fastställandet av skatten medge en gottgörelse motsvarande det belopp av skatt som betalats i Finland.

b) Beloppet av denna gottgörelse skall emellertid inte överstiga den del av den brasilianska skatten som motsvarar den andel av skatt på inkomst, som belöper på den inkomst som är beskattningsbar i Brasilien.

2. I Finland undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Brasilien, skall Finland, såvida inte bestämmelsen i punkt b) föranleder annat, från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den skatt på inkomst som betalats i Brasilien. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av skatten på inkomst, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i Brasilien.

b) Dividend från bolag med hemvist i Brasilien till bolag med hemvist i Finland är undantagen från finsk skatt, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får fysisk person med hemvist i Brasilien, vilken enligt finsk skattelagstiftning i fråga om de skatter som avses i artikel 2 även anses vara bosatt i Finland, beskattas i Finland. Finland skall emellertid medge avräkning för brasiliansk skatt som betalats på inkomst från finsk skatt enligt bestämmelserna i punkt a). Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast på finsk medborgare.

d) Om inkomst, som person med hemvist i Finland förvärvar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i Finland, får Finland likväl vid bestämmandet av beloppet av skatten på denna persons återstående in-

komst beakta den in komst som undantagits från skatt.

e) Vid tillämpningen av punkt a) anses uttrycket "skatt på inkomst som betalats i Brasilien" som betald enligt en skattesats om 15 procent beträffande dividend och enligt en skattesats om 25 procent beträffande ränta och royalty.

Artikel 23

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den egna staten.

3. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

Artikel 24

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 23 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall framläggas inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. I det fall att de behöriga myndigheterna träffar överenskommelse, skall de avtalsslutande staterna påföra skatt och medge återbetalning eller avräkning av skatt i enlighet med sådan överenskommelse. Överenskommelse som träffats genomförs inom tidsgränserna i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående stycken. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission som består av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 25

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet, i

den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar, som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

2. Bestämmelserna i stycke 1 anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 26

Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 27

Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staternas regeringar meddelar varandra att de konstitutionella förutsättningarna för ikraftträdandet av detta avtal uppfyllts.

2. Avtalet träder i kraft femtonde dagen efter dagen för det senare av de meddelanden som avses i stycke 1 och dess bestämmelser tillämpas:

a) i Brasilien:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på dividend, ränta, royalty och i 10 punkt 6 omnämnd inkomst, på belopp som utbetalas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på belopp som erhållits det skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

b) i Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare;

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet mellan Republiken Finlands regering och Förbundsrepubliken Brasiliens regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst som undertecknats i Helsingfors den 16 februari 1972, sådant det lyder ändrat genom protokoll som undertecknats i Brasília den 12 juni 1989, (nedan "1972 års avtal") upphör att vara tillämpligt i fråga om de skatter på vilka avtalet tillämpas enligt bestämmelserna i stycke 2. 1972 års avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt då det enligt föregående bestämmelse i detta stycke är tillämpligt.

Artikel 28

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan, då fem år förflutit från dagen för ikraftträdandet av avtalet, på diplomatisk väg säga upp avtalet genom underrättelse härom senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att vara tillämpligt:

i Brasilien:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på dividend, ränta, royalty och i ar-

tikel 10 punkt 6 omnämnd inkomst, på belopp som utbetalas före utgången av det kalenderår då uppsägningen skedde;

2) i fråga om överiga skatter på inkomst, på belopp som erhållits under det skatteår som utgår under det kalenderår då uppsägningen skedde;

b) i Finland:

1) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare;

2) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då uppsägningen skedde eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Brasilia den 2 april 1996 i två exemplar på finska, portugisiska och engelska språken, vilka alla tre texter har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken Finlands regering:

Ole Norrback

För Förbundsrepubliken Brasiliens regering:

Luiz Felipe Lampréia

PROTOKOLL

Vid undertecknandet i dag av avtalet mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Brasilien för att undvika dubbelbeskattning samt förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (nedan "avtalet") har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

1. Till artikel 20

Studerande vid universitet, högskola eller annan läroanstalt för högre undervisning i Brasilien, lärling eller affärs-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktikant som har eller omedelbart före vistelse i Finland hade hemvist i Brasilien och som vistas utan avbrott i Finland under tidrymd som inte överstiger 183 dagar, beskattas inte i Finland för ersättning som uppbärs för arbete som utförs i Finland, under förutsättning att arbetet har anslutning till hans studier eller utbildning och ersättningen utgör inkomst som är nödvändig för hans uppehälle.

2. Till artikel 22

a) Bestämmelserna i artikel 22 stycke 1 och 2 skall beträffande skattesatserna tillämpas endast för de tio första åren för vilka avtalet är tillämpligt.

b) I enlighet därmed skall skattesatserna enligt artikel 10 stycke 1, 2 och 6, artikel 11 stycke 2 och artikel 12 stycke 2 tillämpas endast för de tio första åren för vilka avtalet är tillämpligt.

c) Under den första tidrymden om tio år eller annan därpåföljande tidrymd under vilken avtalet är i kraft beträffande punkterna a) och b) ovan kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna emellertid genom förfarandet vid ömsesidig överenskommelse komma överens om att förlänga tidrymden under vilken dessa punkter är i kraft till ytterligare en tidrymd om minst fem och högst tio år.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Brasilia den 2 april 1996 i två exemplar på finska, portugisiska och engelska språken, vilka alla tre texter har lika vitsord. I fall av meningsskiljaktighet om tolkning är den engelskspråkiga texten avgörande.

För Republiken Finlands regering:

Ole Norrback

För Förbundsrepubliken Brasiliens regering:

Luiz Felipe Lampréia